

Категорія справи № 627/716/13-к: **Кримінальні справи (до 01.01.2019); Злочини проти правосуддя; Невиконання судового рішення.**

Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **15.04.2014.** Оприлюднено: **17.04.2014.**

Дата набрання законної сили: **16.02.2014**

Номер судового провадження: **не визначено**

Номер кримінального провадження в ЄРДР: **не визначено**

Справа № 627/716/13-к

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

16.01.2014 року смт. Краснокутськ

Краснокутський районний суд Харківської області в складі:

головуючого судді - Вовк Л.В.,

з участю секретаря - Солонецької Я.В.,

прокурора - Луньова В.П.,

потерпілого - ОСОБА_1,

захисника-адвоката обвинуваченої -ОСОБА_2,

обвинуваченої -ОСОБА_3,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в смт. Краснокутськ кримінальне провадження зареєстроване в ЄРДР за №12013220360000085 по обвинуваченню :

ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5, уродженки смт.Краснокутськ Краснокутського району Харківської області, українки, громадянки України, освіта вища, розлученої, працюючої завідувачем сектору з основних видів діяльності Краснокутського Будинку культури , проживаючої та зареєстрованої по АДРЕСА_2, маючої на утриманні 1 неповнолітню дитину, раніше не судимої,

у скоєнні злочину, передбаченого ч.1 ст.382 КК України,

в с т а н о в и в :

В період з 18.07.2009 року по 21.08.2012 року ОСОБА_3 перебувала в зареєстрованому шлюбі з ОСОБА_1. Від вказаного шлюбу мають дочку ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_4. 21.08.2012 року шлюб між подружжям розірвано та дочка залишилася проживати разом з матір'ю ОСОБА_3

Згідно рішення Краснокутського районного суду Харківської області від 24.09.2012 року ОСОБА_3 зобов'язана усунути перешкоди у спілкуванні ОСОБА_1 з донькою ОСОБА_5,

23.01.2010 року та її вихованні. Визначено наступний порядок спілкування та участі у вихованні дитини: за попереднім погодженням з ОСОБА_3 з 17 години кожної п'ятниці кожного місяця до 10 години кожної неділі кожного місяця з перебуванням дитини за місцем мешкання ОСОБА_1 в АДРЕСА_1; передання дитини здійснювати біля будівлі дитячого садка № 3, розташованого по вул. Жовтневої революції, 47 в смт. Краснокутськ.

Відповідно до рішення судової колегії судової палати у цивільних справах апеляційного суду Харківської області від 26.11.2012 року рішення Краснокутського районного суду Харківської області від 24.09.2012 року змінено, зазначивши наступний порядок спілкування та участі у вихованні ОСОБА_4 з батьком ОСОБА_1 кожні перші та третю суботу, другу та четверту неділю кожного місяця з 10 години до 18 години. В іншій частині рішення залишено без змін. Рішення суду набрало законної сили.

24 грудня 2012 року Краснокутським районним судом Харківської області видано виконавчий лист по справі №2022/1381/2012 року, яким зобов'язано ОСОБА_3 усунути перешкоди у спілкуванні ОСОБА_1 з дочкою ОСОБА_4 та визначено порядок спілкування батька з дитиною.

11 січня 2013 року державним виконавцем відділу ДВС Краснокутського районного управління юстиції в Харківській області відкрито виконавче провадження.

Однак, ОСОБА_3, діючи умисно, вчиняє перешкоди у спілкуванні дочки з батьком ОСОБА_1, при цьому виконувати вимоги рішення судової колегії судової палати у цивільних справах апеляційного суду Харківської області від 26.11.2012 року категорично відмовляється, не дозволяє батькові спілкуватися з дочкою у визначені судом дні, перешкоджає у відвідуванні дитиною місця проживання ОСОБА_1, брати участь батька у вихованні дитини. При здійсненні неодноразових виїздах державною виконавчою службою Краснокутської РУЮ з ОСОБА_1 по місцю проживання ОСОБА_3, остання категорично відмовляється надавати дочку для спілкування з батьком, не обґрунтовуючи свої безпідставні відмови.

Підсудна винною себе не визнала, пояснивши, що не проти спілкування батька з дитиною, однак в рішенні суду зазначено, що дитину ОСОБА_3 повинна надавати батькові за попередньої домовленістю, однак батько дитини ОСОБА_1 попередньо з нею не домовлявся про те, що буде забирати дитину. Крім того, під час зустрічі з дитиною, ОСОБА_1 чинить сварки, приходять до дитини не сам, а з родичами, що є підставою не дозволяти спілкуватися ОСОБА_1 з донькою.

Не зважаючи на те, що обвинувачена вину свою не визнала, її винуватість в умисному невиконанні, перешкоджанні виконанню рішення суду підтверджується наступними доказами, дослідженими в судовому засіданні:

Заявою потерпілого ОСОБА_1 від 18.02. 2013 року про вчинення злочину ОСОБА_3, а саме невиконання нею рішення суду (а.с.2);

Показаннями потерпілого ОСОБА_1 про те, що він після рішення суду неодноразово попереджав ОСОБА_3, що у визначені судом дні, забере дитину на вихідні для спілкування, але ОСОБА_3 відмовляла у зустрічах, знаходила різні причини та перешкоджала йому у спілкуванні з дитиною. Він вимушений був звертатися до дільничного інспектора, державної виконавчої служби з приводу виконання рішення суду. З грудня 2012 року він жодного разу не зміг забрати дитину та поспілкуватися з дочкою, як визначив суд. Спілкувався з дитиною в дні, коли дитина перебувала у дитячому садку. Дитину він дуже любить, має бажання спілкуватися з дитиною, брати участь у її вихованні, тому вважає, що ОСОБА_3 навмисно не виконує рішення суду.

Допитаний по справі свідок ОСОБА_6 пояснив, що працював начальником ДІМ та в лютому 2013 року звернувся до Краснокутського РВ ГУМВС України ОСОБА_1 з заявою про вчинення ОСОБА_3

злочину, На перевірку вказаної заяви він зустрівся з ОСОБА_3, провів з нею бесіду та попередив ОСОБА_3 про кримінальну відповідальність, на що ОСОБА_3 пояснила, що ОСОБА_1 поганий батько та дитину вона давати йому не буде.

Свідок ОСОБА_7 пояснила, що працює спеціалістом служби у справах дітей Краснокутської РДА та ОСОБА_1 звертався до служби у справах дітей щодо визначення йому часів та днів для спілкування з дитиною. Однак, рішення комісії з питань захисту прав дитини ОСОБА_3 не виконувала, члени комісії приїжджали додому ОСОБА_3, де відбувалася сварка і тоді ОСОБА_1 звертався до суду. Характеризуючи, ОСОБА_3, свідок пояснила, що остання вчинила сварку при членах комісії, виражалася нецензурними словами. Щодо виконання рішення судів свідку не відомо нічого.

Свідок ОСОБА_8 пояснив, що працював старшим виконавцем відділу ДВС Краснокутського РУЮ, ним в січні 2013 року було відкрите виконавче провадження згідно виконавчого листа виданим Краснокутським районним судом по справі про усунення перешкод у вихованні та спілкуванні з дитиною. Постанова про відкриття виконавчого провадження була вручена ОСОБА_3 своєчасно в приміщенні відділу ДВС та вона була попереджена про виконання рішення суду. Однак, ОСОБА_3 не виконувала рішення суду і він разом з потерпілим ОСОБА_1, у визначений судом день, 27 січня 2013 року, неділю, виходив до місця проживання ОСОБА_3, однак остання відмовила у спілкуванні батька з дитиною, повідомивши, що дитина захворіла. З даного приводу був складений акт від 27.01.2013 року. Свідок попередив, що вимушений звертатися до Краснокутського РВ ГУМВС України з поданням про невиконання рішення суду. Перевіряючи факт чи дитина ОСОБА_4 захворіла, він направив запити до Краснокутської ЦРЛ та до дитячого садка, чи відвідувала дитина дитсадок, згідно вказаних відповідей, до лікаря з приводу хвороби дитини ОСОБА_3 не зверталася, а дитина відвідувала весь час дитячий заклад. Батька охарактеризував з позитивного боку, що батько намагається спілкуватися з дитиною, приносить подарунки дочці, а ОСОБА_3 навмисно ухиляється виконувати рішення суду.

Допитана по справі свідок ОСОБА_9 пояснила, що працює начальником відділу ДВС Краснокутського РУЮ та що 11 січня 2013 року відкрито виконавче провадження по справі про зобов'язання ОСОБА_3 усунути перешкоди в спілкуванні батька з дочкою. 19.01.2013 року вона як начальник відділення здійснила виїзд до ОСОБА_3 на виконання рішення суду. ОСОБА_3 вдома не було, її зустріли біля кафе «Ласточка» в смт.Краснокутськ, де ОСОБА_3 вчинила сварку та повідомила, що рішення суду виконувати не буде, так як воно, на її думку, незаконне, та вона буде надавати батькові дитину для спілкування, коли дитині виповниться 6 років. ОСОБА_1 з дитиною не поспілкувався та вона як начальник попередила ОСОБА_3 про кримінальну відповідальність за невиконання рішення суду та склала відповідний акт.

Свідок ОСОБА_10 повідомив, що працює начальником служби у справах дітей Краснокутської РДА і що дійсно комісія у справах дітей виносила рішення з приводу спілкування батька з дитиною. Однак рішення комісії з питань захисту прав дитини ОСОБА_3 не виконувала і тоді ОСОБА_1 звернувся до суду. Пізніше йому стало відомо від ОСОБА_1, що рішення суду ОСОБА_3 також не виконується, дитину для спілкування батькові вона не надає. Свідок запропонував звернутися потерпілому до Краснокутського РВ ГУМВС України в Харківській області та виконавчої служби Краснокутського РУЮ.

Допитаний по справі свідок ОСОБА_11 пояснив суду, що працює дільничним інспектором Краснокутського РВ ГУМВС України в Харківській області і що в лютому 2013 року від ОСОБА_1 надійшла заява, що ОСОБА_3 не виконує рішення суду. Він разом з ОСОБА_1 та депутатом Краснокутської селищної ради, двома свідками, поїхали до місця проживання ОСОБА_3, де зі слів матері ОСОБА_12 - ОСОБА_3 вдома не було, так як вона знаходилася в м.Харкові, а дитину вона батькові не даватиме. Йому відомо що ОСОБА_1 попередньо телефонував ОСОБА_3 і повідомляв, що має намір поспілкуватися з дитиною.

Свідок ОСОБА_13 пояснила у судовому засіданні, що є сусідкою ОСОБА_3 та бачила 19 січня 2013 року, неподалік від церкви в смт.Краснокутськ, як ОСОБА_1 зустрівся з ОСОБА_3, про що була розмова вона не знає. Про те чи виконується ОСОБА_3 рішення суду, їй не відомо.

Свідок ОСОБА_14 пояснила, що являється колегою обвинуваченої та що 19 січня 2013 року вона бачила як ОСОБА_1 спілкувався з ОСОБА_3 та чула, що плакала дитина, після чого ОСОБА_3 забрала дитину і вони пішли додому. Щодо виконання рішення суду ОСОБА_3, їй не відомо.

Поданням начальника відділу ДВС Краснокутського РУЮ від 8.02.2013 року про невиконання ОСОБА_3 вимог виконавчого документа та про притягнення її до кримінальної відповідальності.

Рішення №88 комісії з питань захисту прав дитини від 15.08.2012 року про встановлення днів та часу спілкування ОСОБА_1 з дочкою;

Рішенням Краснокутського районного суду Харківської області від 24.09.2012 року по справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_3 про усунення перешкод у вихованні дитини та визначення порядку виховання дитини.

Рішенням судової колегії судової палати у цивільних справах апеляційного суду Харківської області від 26.11.2012 року про порядок спілкування та участі у вихованні ОСОБА_1 з донькою;

Виконавчим листом виданим Краснокутським районним судом від 24.12.2012 року про зобов'язання ОСОБА_3 усунути перешкоди в спілкуванні батька з дочкою;

Постановою про відкриття виконавчого провадження від 11 січня 2013 року з виконання вище вказаного виконавчого листа;

Актом державного виконавця від 27 січня 2013 року, яким підтверджується, що ОСОБА_3 відмовилась надати дитину батькові для спілкування;

Довідкою Краснокутської ЦРЛ від 30.01.2013 року, якою підтверджується, що ОСОБА_3 з приводу хвороби дитини ОСОБА_4 до лікарні не зверталася, лікар в 2013 році дитину не оглядав. Останній огляд сімейним лікарем відбувся в грудні 2012 року;

Довідкою завідуючої Краснокутського дошкільного навчального закладу від 28.01.2013 року, якою підтверджується, що вихованка вище вказаного закладу ОСОБА_4 з 2.01.2013 року по 28.01.2013 року, згідно журналу відвідування закладу, відвідувала дошкільний навчальний заклад щоденно;

Свідцтвом про народження ОСОБА_5, згідно якого батьками дитини є ОСОБА_3 та ОСОБА_1;

Допитана по справі свідок ОСОБА_15 пояснила, що вона є сусідкою ОСОБА_3 і те, що їй відомо, що батько намагається забрати дитину для спілкування, але ОСОБА_3 відмовляє йому у спілкуванні з донькою, а дозволяє спілкування тільки в її присутності;

Допитаний по справі свідок ОСОБА_16 пояснив, що він як депутат Краснокутської селищної ради в квітні 2013 року разом з ОСОБА_1 здійснював виїзд за місцем проживання ОСОБА_3, але ОСОБА_3 вдома не було, як пояснила ОСОБА_12 її дочка ОСОБА_4 знаходиться в м.Харкові, про рішення суду їй відомо, але на дану тему спілкуватися вона не бажає.

Довідкою від 27.04.2013 року, складеною комісією в складі депутата Краснокутської селищної ради та двох свідків, підтверджено факт, що ОСОБА_12, мати ОСОБА_3, відмовила ОСОБА_1 у спілкуванні з дитиною.;

Допитаний по справі свідок ОСОБА_17 пояснив, що в квітні 2013 року його попрохали бути присутнім під час відвідування місця проживання ОСОБА_3 з метою спілкування батька з дитиною.

Мати ОСОБА_3 -ОСОБА_12 повідомила , що дочка знаходиться в м.Харкові та вона забрала онуку .Крім того, образила ОСОБА_1

Допитаний по справі свідок ОСОБА_18 надав аналогічні показання.

Показання свідків, потерпілого , довідки , акти суд вважає достовірними , так як вони узгоджуються з іншими матеріалами справи.

Пояснення захисника -адвоката щодо того, що акти державного виконавця складені з порушенням вимог закону у відсутності понятих , що депутат зі свідками з'явилися до місця проживання обвинуваченої не в день визначений судом , не спростовують вину обвинуваченої.

Відповідно до ч. 5 ст. 124 Конституції України судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території держави.

Суд вважає, що дії ОСОБА_3 повинні бути кваліфіковані за ч.1 ст.382 КК України , оскільки вона вчинила умисне невиконання, перешкоджання виконанню рішення суду , що набрало законної сили.

Злочин, у вчиненні якого обвинувачується ОСОБА_3, відповідно до ст. 12 КК України, віднесений до злочинів середньої тяжкості.

Відповідно до вимог ст. ст.66, 67 КК України обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання обвинуваченої ОСОБА_3, судом не встановлено.

Як особа, ОСОБА_3 за місцем проживання та роботи характеризується позитивно , раніше не судима , до кримінальної відповідальності не притягувалася , на обліку у лікаря-нарколога та психіатра не перебуває, як це вбачається із даних характеристики, довідок.

При призначенні покарання суд враховує характер і ступінь тяжкості злочину, конкретні обставини справи, вказані дані про особу ОСОБА_3, відсутність обставини, що по'якшують та обтяжують покарання та приходиться до висновку про позбавлення її волі , але з відстрочкою відбування покарання з випробуванням .

Запобіжний захід відносно обвинуваченої не обирався .

Цивільний позов потерпілим не заявлявся , речові докази та судові витрати по справі відсутні.

Керуючись ст. ст. 368, 370, 374 КПК України, суд, -

ухвалив:

ОСОБА_3 визнати винною у вчиненні злочину передбаченого ч. 1 ст. 382 КК України та призначити покарання у виді 1 (одного) року позбавлення волі .

На підставі ст. 75 КК України ОСОБА_3 звільнити від призначеного покарання з випробуванням, встановивши іспитовий строк 1 (один) рік.

Відповідно до ст.76 КК України зобов'язати ОСОБА_3 не виїжджати за межі України на постійне проживання без дозволу кримінально-виконавчої системи ; повідомляти органи КВС про зміну місця проживання, роботи; періодично з'являтися для реєстрації в органи кримінально- виконавчої системи.

Запобіжний захід ОСОБА_3 до набрання вироком законної сили, не застосовувати.

Вирок може бути оскаржений в порядку статті 394 КПК України до апеляційного суду Харківської області через Краснокутський районний суд Харківської області протягом 30 (тридцяти) днів з дня його проголошення.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченій та прокурору.

Вирок може бути оскаржений до апеляційного суду Харківської області протягом 30 днів з дня його проголошення шляхом надання апеляційної скарги через Краснокутський районний суд Харківської області.

Суддя Л. В. Вовк